

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**EN LAKKAA
TOIVOMASTA**

 HERÄTTÄJÄJUHLAT
3.-5.7.2026 YLIVIESKA

sunnuntai 5.7.2026

messu klo 10.00

Terhi Kaira

Kun Jeesus oli tullut Filippoksen Kesarean seudulle, hän kysyi opetuslapsiltaan: »Kuka Ihmisen Poika on? Mitä ihmiset hänestä sanovat?»

He vastasivat: »Toisten mielestä hän on Johannes Kastaja, toisten mielestä Elia, joidenkin mielestä Jeremia tai joku muu profeetoista.»

»Entä te?» kysyi Jeesus. »Kuka minä teidän mielestänne olen?»

Simon Pietari vastasi: »Sinä olet Messias, elävän Jumalan poika.»

Jeesus sanoi hänelle: »Autuas olet sinä, Simon, Joonan poika. Tätä ei sinulle ole ilmoittanut liha eikä veri, vaan minun Isäni, joka on taivaissa. Ja minä sanon sinulle: Sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan kirkkoni. Sitä eivät tuonelan portit voita. Minä olen antava sinulle taivasten valtakunnan avaimet. Minkä sinä sidot maan päällä, se on sidottu taivaissa, ja minkä sinä vapautat maan päällä, se on myös taivaissa vapautettu.»

Matt. 16:13–19

Meillä ei ole aikaa jauhaa joutavia

Löytyykö kirjahyllystäsi tai yöpöydältäsi jokin kirja, joka on sinulle erityisen rakas? Minun hyllyssäni on useitakin itselleni tärkeitä kirjoja. Yksi niistä on vihreäkantinen teos, painettu vuonna 1977 ja päällystetty paksulla suojamuovilla. Sen on kirjoittanut Erkki Lahdes, ja kirjan nimi on *Peruskoulun uusi opetusoppi*. Kirja on minulle erityinen siksi, että jo edesmennyt äitini luki sitä opiskellessaan opettajaksi. Sain kirjan häneltä lahjaksi, kun oma tieni opettajankoulutukseen aukeni. Uskon, että täällä juhlakentällä ja radioiden äärellä on monia, jotka ovat Lahdeksensa lukeneet.

Päivän evankeliumitekstin äärellä mieleeni nousi vahvasti tuo silloinen didaktiikan perusteos. Jeesus käytti usein opetusmenetelmänä kysymysten ja vastakysymysten esittämistä. Se lienee ollut hänen keskeisin metodinsa. Kysymysten avulla hän herätti kuulijoidensa huomion ja johdatti heidät keksimään vastaukset itse. Näin asiat myös ymmärrettiin ja muistettiin paremmin. Jeesus käytti kyselymenetelmää paitsi johdonmukaisesti myös taitavasti ja sitkeästi. Hän jatkoi kysymysten ketjua niin kauan, kunnes keskustelu johti haluttuun lopputulokseen.

Erkki Lahdes varoittaa vakavasti yhdestä sudenkuopasta kyselymetodin käytössä. Kysymyksillä ja niitä seuraavalla keskustelulla on aina oltava selkeä päämäärä. Hän tiivistää asian napakasti: meillä ei ole aikaa jauhaa joutavia. Päivän evankeliumissa Jeesus ei todellakaan jauha joutavia. Lyhyessä

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**EN LAKKAA
TOIVOMASTA**

 HERÄTTÄJÄJUHLAT
3.-5.7.2026 YLIVIESKA

ajassa, muutaman kysymyksen kautta, hän johdattaa kuulijansa kristillisen elämän ydinasioihin: kuka Jeesus on, mikä kirkko on, mistä usko syntyy, mihin anteeksiantamus perustuu ja kenen on lopullinen voitto.

Suuri tunnustus ja arka huokaus

Jeesus aloittaa kuitenkin ikään kuin lämmittelykysymyksellä: ”Mitä ihmiset puhuvat Ihmisen Pojasta? Kuka hän heidän mielestään on?” Opetuslapset vastaavat kuten mekin usein vastaamme. He raportoivat muiden näkemyksistä. Se on kohtuullisen helppoa. Tunnistan tästä myös itseni. Mielelläni pohdin ja yritän ymmärtää, mitä toiset ajattelevat Jeesuksesta, uskosta ja elämästä. Se on sinänsä tärkeää. Mutta se ei vielä riitä.

Jeesus haluaa paljastaa, mitä syvimmiltään ajattelemme. Senkin, mitä emme ehkä uskalla ajatella edes loppuun asti. Jeesus kysyy: ”Kuka minä teidän mielestänne olen?” Tämä kysymys on huomattavasti vaikeampi. Kysymys ei ole älyllinen vaan eksistentiaalinen, olemassaolomme perustaan ulottuva. Saman Jeesuksen kohti käyvän kysymyksen kuulemme tänäkin aamuna: ”Entä te? Kuka minä teidän mielestänne olen?”

Pietari vastasi Jeesukselle: ”Sinä olet Messias, elävän Jumalan Poika.” Pietarin vastaus on käänteentekevä. Siinä siirrytään yleisestä tiedosta henkilökohtaiseen suhteeseen. Se on tunnustus, joka osoittaa sitoutumista. Jeesus ei ole vain yksi profeetta muiden joukossa, vaan Kristus, Jumalan lähettämä Vapahtaja.

Pietari sanoo ääneen sen, minkä varaan kirkko rakentuu. Evankeliumi kuitenkin tähdentää, että kyse ei ole Pietarin omasta oivalluksesta vaan Jumalan ilmoituksesta. Apostolien päivänä muistamme Pietaria ja muita, jotka Jeesus kutsui kulkemaan kanssaan ja viemään evankeliumia eteenpäin. Päivällä on myös laajempi merkitys. Kreikan sana apostoli (ἀπόστολος) merkitsee lähetettyä, tässä tapauksessa Jumalan lähettämää ja valtuuttamaa.

Tänään meitä rohkaistaan pohtimaan, kenet Jumala on lähettänyt minun luokseni. Miten hengellinen perintö on välittynyt meistä itse kullekin elämän eri vaiheissa? Arvatenkin joku on kertonut meille hyvän sanoman. Joku on opettanut meitä rukoilemaan. Joku on lausunut siunauksen sanat. Joku on hyräillyt iltavirren. Joku on kutsunut kirkkoon tai seurapenkkiin. Joku on pysähtynyt rinnallemme ja osoittanut aitoa välittämistä.

Näin ollen, apostolien työ jatkuu yhä keskuudessamme. Jumala lähettää liikkeelle hyvin erilaisia ihmisiä: rohkeita ja rakastavia, kiihkeitä ja epäileviä. Myös meitä, joiden vastaus Jeesuksen kysymykseen ”kuka minä olen” on enemmän arka huokaus kuin varma ja vakuuttava tunnustus. Me kaikki olemme apostoleja omalla paikallamme.

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**EN LAKKAA
TOIVOMASTA**

 HERÄTTÄJÄJUHLAT
3.-5.7.2026 YLIVIESKA

Kristus rakentaa kirkkonsa

Jeesus sanoi Pietarille: "Sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan kirkkoni." Kirkko ei siis syntynyt alun perin hallinnollisena rakenteena tai inhimillisenä hankkeena – saatikka taidokkaiden strategioiden tai oppimäärittelyjen pohjalta. Ei, Jeesus sanoo: minä rakennan kirkkoni. Tässä yhteydessä Jeesus käyttää kirkosta sanaa ekklesia (ἐκκλησία). Se tarkoittaa yhteen kokoontunutta joukkoa, koollekutsujen yhteisöä.

Elämme aikaa, jossa kuva kirkosta kristittyjen yhtenä joukkona on hämärtynyt. Kirkostamme puhutaan julkisuudessa usein varsin kriittiseen sävyyn. Tänäkin kesänä kirkkoa on arvosteltu sekä ulkopuolelta että sisältä käsin. Keskustelu on ollut jännitteistä. Luottamus vaikuttaa haurastuneen ja yhteys rakoilee. Hengellinen jyrkkyys valtaa tilaa.

Monessa kohdin keskustelun luonne on muuttunut identiteettikamppailuksi. Kiistellään siitä, millainen kirkon tulisi olla, miten ihmisten pitäisi uskoa ja elää. Aina kyse ei ole edes sisällöstä, vaan vallasta, määrittelyvallasta. Tällöin keskustelu kiertyy siihen, kuka on oikeassa. Tarkoittikohan Erkki Lahdes juuri tämän kaltaisia, usein julkisuudessa käytäviä, paikalleen betonoituneita keskusteluja sanoessaan, ettei meillä ole aikaa jauhaa joutavia. Tätä kysyn - myös itseltäni.

Herätysliikkeet kulkevat apostolien jalanjäljissä, Jumalan lähettäminä. Näin uskon ja ajattelen, että herätysliikkeiden rooli kirkon historiassa on ollut ja on yhä varsin yksinkertainen: omasta hengellisestä perinteestään käsin ne herättävät ihmisiä pohtimaan elämänsä suuntaa, lähimmäisyyttä, maailman ja luomakunnan hätää. Ne rohkaisevat uskoon ja toivoon. Ne johdattavat seurapenkkiin, mutta myös seurakunnan yhteyteen ja yhteiseen ehtoollispöytään. Näin herätysliikkeet ovat rakentaneet kirkkoa ja edistäneet Jumalan valtakuntaa.

Päivän evankeliumi muistuttaa, että kirkko ei rakennu näkemyksillemme tai yksimielisyydellemme. Ekklesia ei synny siitä, että me valitsemme kirkon, vaan siitä, että Kristus kutsuu meidät. Tämän ajan kiusaus on eristäytyminen. Kun näkemykset eriytyvät, syntyy houkutus vetäytyä omaan ryhmään, omaan kuplaan, etsiä varmuutta ja totuutta omasta porukasta.

Uskon, että kirkosta eriytyminen tai kirkossa eristäytyminen eivät ole ainoita vaihtoehtoja. On myös toinen tie, se on yhteyden tie. Herännäisyyden piirissä kirkkoa on toisinaan arvosteltu sen ratkaisuihin, mutta samalla sitä on rakastettu rukoillen, kärsien ja toivoen. Ei siksi, että kirkko olisi aina mieleemme mukainen, vaan siksi, että Kristus ei ole lakannut sitä rakastamasta. Jeesus sanoo: "Minä rakennan kirkkoni." Huomatkaa genetiivi- eli omistusmuoto. Kirkko ei ole meidän, vaan hänen. Kristuksen kirkko.

Kohti keskusta, kohti Kristusta

Siksi apostolien päivänä katsomme ennen muuta Kristukseen. Apostolit, sukupolvet ja ajat vaihtuivat, mutta Kristus pysyy. Hänessä on kirkon perustus, sen varmuus ja sen toivo. Herättäjä-

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**EN LAKKAA
TOIVOMASTA**

 HERÄTTÄJÄJUHLAT
3.-5.7.2026 YLIVIESKA

Yhdistyksen logo, niin sanottu nuoliristi, näkyy myös näiden juhlien tunnuksessa. Se ei ole sattumanvarainen kuvio. Siinä risti muodostuu neljästä sisäänpäin osoittavasta nuolesta. Nuoliristi ohjaa katseemme kohti keskusta, kohti Kristusta.

Kun nuolet kulkevat kohti keskusta, ne tulevat samalla lähemmäs toisiaan. Kun lähestymme Kristusta, lähestymme myös toista ihmistä. ”Radikaaleinta on lempeys”, kirjoitti vastikään edesmennyt, rakastettu kirjailija Eeva Kilpi. Kirkko ei ole olemassa itseään varten, vaan maailmaa varten. Kirkon välittämä lempeys ja toivo näkyvät ennen kaikkea teoissa.

Päivän evankeliumi haastaa meitä arvioimaan elämämme suuntaa, kuljemmeko kohti keskusta. Etsimmekö ensimmäisenä olennaisinta eli Kristusta itseään? Ja mistä hänet tänä päivänä löydämme? Kristus on pienissä asioissa: sanassa, palassa leipää, tilkassa viiniä ja kastevedessä. Mutta Hän ei ole läsnä vain Sanassa ja sakramenteissa. Tänään Kristus kärsii vähäisimmissä veljissämme ja sisarissamme. Hän on siellä, missä toivo on kadonnut ja tulevaisuus näyttää uhkaavalta. Kristus on siellä, missä lempeyttämme kaivataan ja voisimme auttaa, jos näkisimme vähän enemmän vaivaa, ja ottaisimme evankeliumin vielä vakavammin. Meillä ei ole aikaa jauhaa joutavia. On kiirehdittävä lähimmäisen luokse.

Kalliit ystävät. Kristus ei ole vain kirkon alku, vaan myös sen päämäärä. Hän ei ole vain opettaja, vaan Herra, joka kantoi syntimme, voitti kuoleman ja avasi meille tien iankaikkiseen elämään. Ilman vaatimuksia saamme levätä siinä lujassa luottamuksessa, että Kristuksessa on kaikki, mitä me tarvitsemme.